

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Černým, Ph.D., ve věci

žalobce: V. D., narozený „X“,
bytem „X“,

zastoupeného advokátem Mgr. Jaroslavem Topolem,
se sídlem Na Zlatnici 301/2, 147 00 Praha 4,

proti

žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**, odbor dopravy a silničního
hospodářství,
se sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem,
zastoupeného advokátem Mgr. Vlastimilem Škodou,
se sídlem Řetězová 2, 405 01 Děčín,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 9. 2016, č. j. 3349/DS/2016,
JID: 117812/2016/KUUK/Bal,

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství, ze dne 14. 9. 2016, č. j. 3349/DS/2016, JID: 117812/2016/KUUK/Bal, a rozhodnutí Městského úřadu Louny, správního odboru, přestupkového oddělení, ze dne 14. 3. 2016, č. j. MULNCJ 19227/2016, sp. zn. MULN/12589/1272/2015/OS-PD/ŽU, **se pro vadu řízení zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši **11 228 Kč** do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím svého zástupce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 9. 2016, č. j. 3349/DS/2016, JID: 117812/2016/KUUK/Bal, jímž bylo pro opožděnost zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Louny, správního odboru, přestupkového oddělení (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 14. 3. 2016, č. j. MULNCJ 19227/2016, sp. zn. MULN/1 2589/1272/2015/OS-PD/ŽU, jímž byl žalobce shledán vinným z přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále jen „zákon o silničním provozu“), kterého se dopustil porušením ustanovení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu tím, že dne 9. 11. 2015 v 12:57 hodin, v obci Zeměchy, ve směru jízdy na Louny, řídil motorové vozidlo reg. zn. „X“, přičemž mu byla orgány Policie České republiky naměřena rychlost jízdy 68 km/hod. Při zvážení možné odchylky měřicího zařízení ve výši $\pm 3 \%$ mu tedy byla jako nejnižší skutečná rychlost naměřena rychlost 65 km/hod., čímž překročil nejvyšší povolenou rychlost stanovenou pro jízdu v obci o méně než 20 km/hod., za což mu byla uložena pokuta ve výši 1.500 Kč a současně mu byla uložena povinnost uradit náklady řízení ve výši 1.000 Kč.

Žaloba

2. Žalobce v žalobě uvedl, že správní orgán I. stupně stejně jako žalovaný pochybili, když vyhodnotili plnou moc uzavřenu mezi ním a slečnou V. (dále jen „zmocněnkyně“) za platnou. V okamžiku uzavření dohody o zastoupení a vystavení plné moci byla zmocněnkyně nezletilá, což dokazuje datum uvedené na zmíněných listinách. Správní orgán I. stupně tak měl zmocnění zmocněnkyně nepochybně odmítnout a o této skutečnosti informovat žalobce. Z právě uvedeného tedy jednoznačně vyplývá, že žalobce nebyl během správního řízení nikým zastoupen. Odvolací lhůta pro podání odvolání tak nemohla začít běžet dnem doručení rozhodnutí správního orgánu I. stupně zmocněnkyni, nýbrž dnem doručení žalobci a tím pádem žalobcem podané odvolání bylo podáno včas a nikoli opožděně. Postup žalovaného by bylo možné považovat za správný, kdyby alespoň žalobce vyrozuměl a poučil jej o možnosti postupovat v souladu s ustanovením § 34 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“). Na podporu svých tvrzení žalobce poukázal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 3. 2016, č. j. 1 As 33/2016-36, nebo rozhodnutí téhož soudu ze dne 7. 8. 2014, č. j. 10 As 151/2014-33. S ohledem na výše uvedené proto žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Vyjádření žalovaného k žalobě

3. Žalovaný předložil k výzvě soudu správní spis spolu s písemným vyjádřením k žalobě, v němž uvedl, že popírá oprávněnost žalobcovi námitky, neboť zmocněnkyni si žalobce zvolil čtyři dny před jejími osmnáctými narozeninami. V den podání odvolání zmocněnkyně již byla zletilá. Navíc z jednání správního orgánu I. stupně muselo být žalobci zřejmé, že jím udělené zmocnění bylo uznáno za platné a účinné. Mimo to žalobce mohl odvolání podat sám, pokud měl pochyby o platnosti zmocnění. Správní orgán I. stupně a následně i žalovaný v rámci své pravomoci posoudily zmocnění a neshledaly existenci skutečnosti, pro kterou by nemělo být uznáno, zvláště pak, když zmocněnkyně za žalobce během správního řízení opakovaně činila právní jednání. Zmocnění bylo správnímu orgánu doručeno spolu s prvním procesním úkonem již v den plnoletosti zmocněnkyně. Námitku žalobce žalovaný považuje za účelovou, zvláště pak když se domáhá neuznání pouze tohoto jediného právního jednání a nikoli všech ostatních, jež

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

byly v průběhu správního řízení učiněny. S ohledem na výše uvedené proto žalovaný navrhl zamítnutí žaloby v plném rozsahu.

Posouzení věci soudem

4. O žalobě rozhodl soud v souladu s ustanovení § 51 odst. 1 věty druhé zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), bez jednání, neboť žalovaný s projednáním věci bez nařízení ústního jednání souhlasil a žalobce nevyjádřil do dvou týdnů od doručení výzvy svůj nesouhlas s takovým projednáním, takže se má za to, že souhlas udělil, když byl o tomto následku ve výzvě výslovně poučen.
5. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení vedeném podle části třetí prvního dílu hlavy druhé s.ř.s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanovení § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a ustanovení § 75 odst. 2 věty první s.ř.s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí dle ustanovení § 72 odst. 1 věty první s.ř.s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle ustanovení § 76 odst. 2 s.ř.s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
6. Soud po přezkoumání skutkového i právního stavu věci dospěl k závěru, že žaloba byla podána důvodně.
7. Ze správního spisu soud zjistil tyto podstatné skutečnosti. Dne 9. 11. 2015 byl správnímu orgánu I. stupně Policií České republiky, Krajským ředitelstvím policie Ústeckého kraje, územním odborem Louny, dopravním inspektorátem, oznámen přestupek žalobce, jehož se měl dopustit téhož dne v 12:57 hodin na silnici č. II/225 v obci Zeměchy ve směru na Žatec u křižovatky na obec Malnice, svým jednáním spočívajícím v překročení povolené rychlosti, kdy mu na úseku, kde je nejvyšší povolená rychlost stanovena na 50 km/hod., byla naměřena rychlost 68 km/hod. (po odečtení průměrné odchylky 65 km/hod.). Součástí správního spisu byla i plná moc uzavřená mezi žalobcem a zmocněnkyní ze dne 17. 12. 2015, ze které bylo zjištěno, že zmocněnkyně se narodila 21. 12. 1997 a tudíž plnou moc uzavřela v době, kdy ještě nedovršila zletilosti. Správní orgán I. stupně vzal zmocnění na vědomí a uznal jej za platné, přičemž začal veškeré písemnosti zasílat zmocněnkyni. Rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo zmocněnkyni doručeno dne 18. 3. 2016 a žalobci dne 29. 3. 2016 po marném uplynutí desetidenní lhůty k vyzvednutí uložené zásilky. Zmocněnkyně podala dne 11. 4. 2016 odvolání proti vydanému rozhodnutí, které bylo žalovaným shledáno opožděným, a proto odvolání zamítl a potvrdil tak rozhodnutí správního orgánu I. stupně.
8. V dané věci se účastníci řízení neshodli v otázce platnosti uděleného zmocnění poté, co žalovaný odmítl žalobcovo odvolání pro opožděnost a potvrdil rozhodnutí správního orgánu I. stupně.
9. Dle ustanovení § 29 odst. 1 správního řádu je každý způsobilý činit v řízení úkony samostatně v tom rozsahu, v jakém mu zákon přiznává svéprávnost.
10. Dle ustanovení § 33 odst. 1 správního řádu si účastník může zvolit zmocněnce. Zmocnění k zastoupení se prokazuje písemnou plnou mocí.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

11. Dle ustanovení § 35 odst. 7 s.ř.s. se účastník může dát zastoupit také fyzickou osobou, která má způsobilost k právním úkonům v plném rozsahu. Soud takové zastoupení usnesením nepřipustí, není-li taková osoba zřejmě způsobilá k řádnému zastupování nebo zastupuje v různých věcech opětovně.
12. Dle ustanovení § 30 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „občanský zákoník“) se plně svéprávným člověk stává zletilostí. Zletilosti se nabývá dovršením osmnáctého roku věku.
13. Dle ustanovení § 31 občanského zákoníku se má za to, že každý nezletilý, který nenabyl plné svéprávnosti, je způsobilý k právním jednáním co do povahy přiměřeným rozumové a volní vyspělosti nezletilých jeho věku.
14. Dle ustanovení § 27 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o.s.ř.“) se účastník může dát zastoupit také kteroukoliv fyzickou osobou, která je plně svéprávná.
15. S přihlédnutím k výše uvedeným ustanovením soud konstatuje, že v otázce zastupování je nutné, aby při výběru potencionálního zástupce (zmocněnce) byly dodrženy zákonné podmínky, a to i přesto, že správní řád konkrétní podmínky pro osobu zmocněnce přímo nestanoví. V případě zmocněnce je nutné analogicky využít právní úpravu obsaženou v ustanovení § 27 o.s.ř., a nikoli v ustanovení § 29 správního řádu, (viz. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 2. 2016, č. j. 8 As 6/2016-34, dostupný na www.nssoud.cz). Ustanovení § 27 o.s.ř. umožňuje účastníkům udělit plnou moc fyzické osobě (zmocněnci), která nedisponuje právníckým či jiným odborným vzděláním, avšak pro tyto případy je stanoveno několik omezení. Tím nejzásadnějším je podmínka plné svéprávnosti zmocněnce. Fyzická osoba nabývá svéprávnosti v plném rozsahu dosažením zletilosti neboli dosažením zákonem stanovené věkové hranice, s níž je spojeno nabytí způsobilosti v plném rozsahu nabývat vlastním jednáním práva a zavazovat se k povinnostem. Zletilosti fyzická osoba nabývá dovršením osmnácti let.
16. Institut zastoupení byl vytvořen za účelem pomoci účastníkům všech druhů řízení, v nichž je rozhodováno o hmotněprávním a procesněprávním postavení účastníků. Tohoto účelu nicméně nemůže být dosaženo, pokud zájmy účastníka řízení hájí nezletilý zmocněnec, přičemž nic na tomto závěru nemůže změnit ani skutečnost, že zmocněnec dosahoval věku blízkého zletilosti. Obdobný závěr vyjádřil Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 29. 3. 2016, č. j. 1 As 33/2016-36 (dostupném na www.nssoud.cz), když dospěl k závěru, že *„je-li i v případě posuzování procesní způsobilosti kvůli účinné ochraně práv účastníků řízení zpravidla nutné trvat na jejich zletilosti a s tím spojené plné svéprávnosti, pak v případě obecných zmocněnců (hájících práva jiných) je tím spíše namístě vyžadovat, aby se bez výjimky jednalo o plně svéprávné osoby.“* K zastoupení účastníka řízení tak nelze platně zmocnit nezletilou osobu. Pro vznik zmocnění je rozhodným okamžikem uzavření písemné dohody o zastoupení, přičemž plná moc pak pouze vymezuje rozsah uděleného zmocnění. Pokud tedy dohoda o zastupování byla uzavřena s nezletilou osobou, hledí se na udělené zmocnění jako na neplatné, jež vůbec nevzniklo. To platí i v případech, kdy osoba, které bylo zmocnění uděleno, nabude po udělení zmocnění dodatečné zletilosti a činí tak procesní úkony jako plně svéprávná osoba. Právě tak tomu bylo i v projednávaném případě, kdy se slečna V. prokazovala oprávněním k zastupování žalobce na základě dohody o zastupování uzavřené ještě před dosažením její zletilosti.
17. Soud konstatuje, že správní orgán I. stupně stejně jako žalovaný se dopustili procesního pochybení, neboť v průběhu celého správního řízení jednali se slečnou V., jakožto Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

zmocněnkyní žalobce, ačkoliv jí nebyla. Tomuto procesnímu pochybení se mohly oba správní orgány vyvarovat, pokud by využily možnosti, jež jim nabízí ustanovení § 34 odst. 4 správního řádu, konkrétně vyzvání žalobce k uznání úkonu učiněného v jeho prospěch jinou osobou než zástupcem za úkon učiněný zástupcem. Této možnosti ani jeden z nich nevyužil.

18. S ohledem na výše uvedené skutečnosti soud napadené rozhodnutí žalovaného včetně jemu předcházejícího prvoinstančního rozhodnutí pro vadu řízení ve smyslu ustanovení § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s. podle ustanovení § 78 odst. 1 a odst. 3 s.ř.s. zrušil a věc mu podle ustanovení § 78 odst. 4 s.ř.s. vrátil k dalšímu řízení, v němž bude podle ustanovení § 78 odst. 5 s.ř.s. vázán právním názorem, který vyslovil soud v tomto zrušujícím rozsudku.
19. Výrok ad II) o náhradě nákladů řízení byl stanoven na základě ustanovení § 60 odst. 1 věty první s.ř.s., podle kterého, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce měl ve věci úspěch, má proto právo na náhradu nákladů řízení, a soud tudíž žalovanému uložil zaplatit mu do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu nákladů řízení o předmětné žalobě v celkové výši 11 228,- Kč. Tato částka se sestává z částky 3.000,- Kč za zaplacený soudní poplatek, dále z částky 6 200,- Kč za dva úkony právní služby uskutečněné právním zástupcem žalobce, Mgr. Jaroslavem Topolem, po 3 100,- Kč podle ustanovení § 7, § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, dále jen „AT“, a to převzetí a příprava zastoupení – dle ustanovení § 11 odst. 1 písm. a) AT, podání žaloby – dle ustanovení § 11 odst. 1 písm. d) AT, dále z částky 600,- Kč za s tím související dva režijní paušály po 300,- Kč podle ustanovení § 13 odst. 1, odst. 3 AT, a z částky 1 428,- Kč odpovídající 21% DPH z částky 6 800,- Kč – dle ustanovení § 47 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 30. července 2018

JUDr. Petr Černý, Ph.D., v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)